

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In Qvo Genuina sententia profundissimi Doctoris de Auxilio gratiæ medicinalis Christi Salvatoris, & de prædestinatione hominum & Angelorum proponitur, ac dilucidè ostenditur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

78. Augustinum tamquam turbarum auctorem accusant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13704

NOTA LXXVIII.

Augustinum tanquam turbatum auctorem accusant.

Nec satis erat Massiliensibus Augustinum rejecisse, nisi etiam reprehenderent, & veluti qui fidelium conscientias nimia doctrina insolentia ac duritie perturbaret, acriter carperent. Testatur hoc Hilar. ad August. Ad summam fatigatus omnibus nobis, ad id prosecutio eorum, vel potius querela convertitur, ut dicant: Quid opus fuit huiusmodi disputationi incerto, tot minus intelligentium corda turbari?

Et quidem, quod satis moderatè Massilienses, non paulò immo delictus Recentiores nostri hanc turbationis invidiam & inscitia notam Augustino impingunt. Quid enim si velint illa Molinè verba prudens quisq; facile videt: Hæc sententia (Aug.) nullum sane eo tempore, nonnullos ex fidelibus turbavit, tum ob sui eo tempore novitatem, tum quod non addiderit August. prædestinationem fuisse non sine præscientia usus liberi arbitrii. Iterum: Suspicio August. non advertisse, quantum ad auferendam duritiem illam conciliaret additio illa, de præscientia. Vbi addit, Aug. quasi sub caligine constitutum, arbitratum esse id quod non erat. Itaq; subiungit: se non mirari opinionem illam eo pacto intellectam, à multis nimis duram indignamq; divinam bonitate & clementia iudicari. Et inferius tradit, quod quia Aug. non adverterat, prædestinationem esse secundum merita qualitatemq; usus liberi arbitrii, doctrina eius plurimos ex fidelibus mirum in modum turbavit, ne dicam, inquit, illius occasione salutem eorum fuisse periculatam, Et de victoria S. Aug. contra Pelagianos & Semi-Pelag. loquens: Hæc discio an explicata penitus, & abundè reddita ratio integra conciliandi libertatem arbitrii cum illis tribus, & hæreticis aditu, quo facilius ad pacem unitatemq; Ecclesie redirent, sit patefactus; & concertationes quæ ante mille annos inter viros Catholicos oborta sunt, quantum par est, sint compositæ. Et totum profundens spiritum suum de Augustini doctrina, & sua, quam de gratia & prædest. tradiderunt: Quæ (principia) si data explanat, & semper fuissent, forte neq; Pelagianæ hæresis fuisset exorta, neque Lutherani tam impudenter arbitrii nostri libertatem fuissent ausi negare, obviarentes cum divina gratia, præscientia, & prædestinatione coherere non posse; neque ex August. opinione, concertationibusq; cum Pelagianis, tot fideles fuissent turbati, ad Pelagianismum descissent, faciliè reliqua illa Pelagianorum in Gallia, quarum in Epist. Prosp. & Hilar. sit mentio, fuissent extinctæ, ut patet ex ijs in quibus homines illos cum Catholicis convenisse, & ab eis dissentisse, ceterè Epistole testantur: concertationes deniq; inter Catholicos facile fuissent compositæ. Sed eiusmodi illa principia Molinæ sint, quæ olim explicata fuissent desiderat, & quàm feliciter ex ijs extincta fuissent Pelagianorum reliquæ: quàm deniq; gloriosè pro Catholica Ecclesia concertationes inter Catholicos ex ijs componi potuissent, ex fundamentis quibus ista principia inebunt, ut jam jam sequenti nota ostensuri sumus, manifestius elucefcat.

Mol. q. 23. a. 4. c. 1. lib. 1. memb. 6. Ibid. Ibid. memb. 4. simo. Ibid. Ibid. memb. 4. simo.

A lapsi sunt. Massilienses quippe in errorem inde corruerunt, vel jã errantes confirmati sunt, quòd cum oscitanter securèq; S. Aug. scripta legerent, partim obsecutiones errantium, assertiones docentis esse crederent; partim hæreses ab August. ipso revocatas & refutatas pro Catholica doctrina imprudenter acciperent.

Nam ex prima illa causa factum est, ut cum verba S. Doctoris contra Porphyrium scripta nõ intelligerent, Evangelij predicationem secundum præscientia Dei, qua quando & ubi prænosceretur esse credenda, dispensari crederent. Et hoc, inquit Hilar. non solum aliorum Catholicorum testimonijs, sed etiã sanctitatis tuæ disputatione anti iuore se probare testantur: ubi tamen eandem gratiam non minore veritatis perspicuitate docueris: ut est illud, quod dixit tua sanctitas in quest. contra Porphyr. de tempore Christiana Relig. Tunc voluisse hominibus apparere Christum, & apud eos prædicari doctrinam suã, quando sciebat, & ubi sciebat esse, qui in eum fuerant credituri. Similiter Aug. disputationem de parvulis in libris de lib. arbit. non non penetrantes, de panis eorum Augustinum dubitare maluisse consuevit. Itaque utrumque locum Augustinus, & genuinam ejus sententiam explicare, compulsus est.

Hilar. in Ep. ad Aug. Ibid. Lib. de dono persever. c. 9. & 12.

B Ex secunda causa contigit, ut Presbyteri illi Genueses, cum apud Aug. illa legisent verba in lib. de dono persever. Sed auct. ut scribitis, neminem posse correptionis stimulis excitari, si dicatur in conventu Ecclesie audientibus multis: Ita se habet de prædestinatione definita sententia voluntatis Dei &c. putaverint Aug. ex persona sua sic locutum esse, atq; eo modo prædestinationem & gratiam defendendo prodidisse. Prosper disertus hujus hallucinationis testis est: Stupeo sanctitatem vestram obiectionem calumniantium à persona defensoris gratia non potuisse discernere. Et verba obreptantium ei ipsi, qui obreptionibus suis respondet aptasse.

Prosp. ad August. lib. 10. Genues.

Ex tertia causa Semi-Pelagianum errorem, quem ipse S. August. ante Episcopatum tenuit, & multis libris postea exaratis refutavit, pro ipsissimo Catholice doctrina dogmate amplexi sunt. Testatur hoc Hilar. in Epist. ubi S. August. verba illum errorem undique spirantia producit, quæ se acceptare & probare testantur, tanquam convenientia Evangelica veritati. Sed antidotum illis Aug. proferens, & Massiliensium lapsum notans: Videtis certè, quid tunc de fide atq; operibus sentiebam, nempe similiter errabam, ut ante dixerat, quamvis de commendanda Dei gratia laborarem: in qua sententia istos fratres nostros esse nunc video: quia non sicut legere libros meos, ita etiam in eis curaverunt proficere mecum.

Hilar. in Ep. ad August. Aug. lib. de presert. ss. cap. 4.

C Tria illa hallucinationum capita, velut omnium fontes errorum, quibus à Massiliensibus gratia & prædestinatio contaminata fuit, integerrima, plenissimaque Recentioribus nostris velut hæreditate tradiderunt.

Nam ad primum quod attinet, Aug. scripta eis tam densa caligine tecta & involuta sunt, ut in hac ateria non auctorem legere & exponere, sed tanquam de ænigmatibus divinare videantur. Vix enim quicquam occultioris doctrine Augustiniana in scriptis eorum reliquæ esse videas; & ubi lectoris oculis eam exponere conantur, Less. in primis, Molina, Valsq. Suar. opinionibus suis præoccupatis mordicus adherentes, & Aug. sensa suis toto

ccclæ

NOTA LXXIX.

Vtriusque obiectiones pro solutionibus, & errorem ab Augustino proscriptum pro doctrina Catholica capientes, sententiam suam excogitarunt, & fundarunt.

V Num itaq; supra modum animadversione & admiratione dignum est, quòd utriusque, qui Aug. doctrinam & mirantur & carpunt, ex illa ipsa doctrina ipsidem vestigijs in præcipitura

D